

til et Lovforslag om Indførelse af Grundskyld til Kommunerne. Paa første Spørgsmaal har jeg faaet velvilligt Svar fra det radikale Venstre og fra Venstre. Det radikale Venstre udtalte gennem sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, Villie til Samarbejde og gjorde det under saadanne Former, at det gav os det bedste Haab om, at vi vil kunne naa et frugtbart Samarbejde og derigennem være i Stand til her i Folketinget at gennemføre betydelige Sager med et Flertal, og det kan jeg ligesom den højttærede Statsminister, som udtalte sig meget udførligt om de politiske Forhold, kun udtale min Anerkendelse af, og samtidig kan jeg udtale Ønsket om, at Samarbejdet maa blive et saadant, der kan bringe gode Resultater, det vil sige Resultater til Gavn for vort Land. Det trænger sandelig i høj Grad til, at der kan gennemføres Love, som kan komme hele Samfundet til gode.

Den anden ærede Ordfører, som udtalte sig velvilligt, var Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Han sagde bl. a. — jeg vil gerne have Lov til at citere et Par Linier — : „Vi indtager, som jeg sagde i Sommersamlingen, en fuldt ud selvstændig Stilling og er villige til Forhandling til alle Sider, naar der kan naas Resultater, som vi kan forene med vore politiske Grundanskuelser og med vort Program.“ Da den ærede Ordfører nævnte Programmet, kom jeg til at tænke paa, om det ikke var et lidt skrøbeligt Grundlag for Venstre at henvise til. Jeg har hørt, at der for Tiden er Overvejelser i Gang indenfor Venstre om at forandre dette Program, og jeg antager derfor, at en Henvisning til Programmet ikke udelukkende gælder det nuværende Program, men at den ærede Ordfører ogsaa har tænkt paa det Program, man er i Færd med at udarbejde. Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, sagde noget om, at humane Mennesker holdt sig tilbage, de var hensynsfulde, naar der skulde skiftes Ham. Jeg har ikke den Opfattelse, at det er Venstres Mening at skifte Ham, naar det nu laver sig et nyt Program; jeg har snarere den Opfattelse, at man vil tage Indholdet ud af den gamle Ham og sætte et nyt Indhold ind. De Konservative har baaret sig anderledes ad; de har beholdt det gamle Indhold, men har skiftet Navn. Det mistænker jeg ikke Venstre for at ville gøre. Jeg er overbevist om, at Venstre vil blive ved at holde paa dette Navn, jeg kunde næsten sige: klamre sig til dette Navn, selv om Venstre skifter Politik. Hvis Venstre imidlertid vil bevare sine Grundanskuelser i alle Forhold, tror jeg

virkelig, der kan gennemføres en god Lovgivning til Gavn for vort Land, i alt Fald naar Venstre vil interessere sig lige saa stærkt og paa samme Maade for Erhvervene i Byerne som for Erhvervene paa Landet. Venstre har arbejdet paa, og vi andre har — det er altsaa ikke nogen Kritik — støttet det i dets Bestræbelser for, at vort Landbrugserhverv, vor Landbrugseksport kunde staa saa stærkt som muligt i Udlandet og hævde sig i Konkurrencen med Landbrugsprodukter fra andre Lande. Naar det altsaa har drejet sig om at værne Landbruget, synes jeg ikke, Venstre har været alt for nøjeregnende med den Lovgivning; det er slaaet ind paa. Vi har her i stor Udstrækning ydet Støtte til Landbruget paa mange forskellige Maader, som det vilde føre alt for vidt her at komme ind paa i Enkeltheder, men vi har navnlig et Par Love, som tager særlig Sigte paa at sikre Landbrugets Eksport. Det er Smørloven og Margarine-loven, og i disse to Love har man gennemført saadanne Principper, at hvis man vil være villig til at gaa lige saa vidt, naar det drejer sig om Byerhverv, tror jeg, vi vil kunne opnaa at faa gennemført Foranstaltninger, som Byerhvervene vilde sætte overordentlig Pris paa. Saa vilde man ikke fra Venstres Side være saa ængstelig for Foranstaltninger til at holde Byerhvervene oppe og for at hjælpe Byerhvervene, som jeg synes, at Venstre hidtil har været. Kunde vi komme bort fra, at nogle Partier udelukkende tænker paa Landet — ja, der er jo ingen Partier, som kun tænker paa Byerne, thi de Partier, som mener Byerhvervene det godt, har aldrig nogen Sinde været betænkelige ved at gaa med til Foranstaltninger til Fordel for Landbruget —, hvis altsaa det Syn kunde blive det gældende, at Venstre skal lovgive ogsaa for Byerhvervene, tror jeg i Virkeligheden, at den Imødekommen, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, bar til Skue, og som man gennem hans Ordførertale maatte faa Indtryk af ogsaa var til Stede, kunde føre til, at vi virkelig kan komme ind paa et frugtbart Arbejde til Fordel for ogsaa Byerhvervene, som jo trænger saa haardt dertil, og det synes jeg ogsaa vilde være det naturligeste. Jeg ved ganske vist, at der indenfor Venstre findes Medlemmer, der ikke ser saaledes paa Sagen, men som mener, at det er Landet og Landbrugserhvervene, der bærer det hele, og at Byerhvervene nærmest er en Byrde for Landerhvervene. Det kunde jo tænkes, der kunde komme en Tid — jeg vil ikke ønske, det nogen Sinde skulde ske —, hvor ogsaa